

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **G.D.**

oskarżonego o czyny z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 2 k.k. i innych
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 16 października 2017 r.
wniosku Sądu Rejonowego w W.
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 28 września 2017 r., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy o sygn. akt III K [...], do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W złożonym wniosku wskazano na zły stan zdrowia oskarżonego, który mieszka w G., jako okoliczność uniemożliwiającą rozpoznanie sprawy przez Sąd wnioskujący.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w W. o przekazanie sprawy G.D. innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, na obecnym etapie postępowania nie zasługuje na uwzględnienie.

W aktach sprawy wprawdzie znajdują się zaświadczenia lekarskie z dnia 31 lipca 2017 r. i z 18 października 2017 r., z których wynika, że oskarżony G.D. cierpi na chorobę lokomocyjną o znacznym nasileniu w związku z czym istnieją przeciwwskazania do odbywania przez niego podróży powyżej 20 km, a także cierpi

na przewlekły zespół bólowy kręgów L/S z objawami korzeniowymi, jednakże nie zostały one wydane na zlecenie Sądu przez biegłego sądowego. Jedynie tego rodzaju zaświadczenie, wskazujące na możliwość uczestniczenia oskarżonego w rozprawach przed konkretnym sądem, może dopiero stać się podstawą rozważań Sądu Rejonowego w przedmiocie wystąpienia z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. i ewentualnego uznania przez Sąd Najwyższy, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do Sądu Rejonowego w G., który był zresztą sądem właściwym miejscowo do rozpoznania sprawy. Przekazanie sprawy przez Sąd Okręgowy w G. w trybie art. 36 k.p.k. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W. w żaden sposób nie umożliwi podjęcia w przyszłości ewentualnej decyzji przez Sąd Najwyższy w trybie art. 37 k.p.k., która mogłaby doprowadzić do usunięcia niepożądanego sytuacji, która - z powodu stanu zdrowia oskarżonego mającego prawo uczestniczenia w rozprawie – stanowiłaby przeszkodę do wydania w sprawie orzeczenia kończącego.

Na zakończenie należy jedynie zauważyć, że musi budzić zdziwienie, że Sąd Okręgowy w G., wydając decyzję w trybie art. 36 k.p.k. nie zwrócił się do biegłych sądowych o wydanie stosownej opinii, mimo że obrońca wskazywał w swoim piśmie na stan zdrowia oskarżonego, składając stosowne zaświadczenie.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.